

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab Anno Christi 1100. Usque Ad Annum 1143

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1762

VD18 90117999

§. 48. Epistolæ S. Bernardi de Electione Lingonensi.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66385](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66385)

Sæcul. XII.
A.C. 1138.

§. XLVIII.

*Epistolæ S. Bernardi de Electione
Lingonensi.*

Ep. 167.

Sanctus Bernardus, cum Commentarium istum Romam mitteret, literis quoque ad Papam datis, quid ibi in causa Episcopatus Lingonensis actum fuisset, in memoriam reduxit, quid ipse præcepisset, & quam sancte Archiepiscopus Lugdunensis promississet, omnia se fideliter exsecuturum esse. Queritur de Præsulis hujus inconstantia, & Papam rogat, ut in mores hominis illius, quem in Sedem Lingonensem intrudere volebant, inquireret. Monet, ut ad ea intenderet, quæ ipsi Pontius Archidiaconus dicturus esset; unde intelligimus, quod Archidiaconus ad tractandam hanc causam Romam missus fuerit. S. Bernardus, datis etiam ad Episcopos & Cardinales Curia Romanæ literis, memores esse rogat, quanta cum ipsis egisset & tulisset, tempore Schismatis, quo vires corporis usque adeo attrivisset, ut vix ad sustinendos itineris labores in patriam remeanti suffecissent. *Post reditum vero meum, inquit, nihil nisi afflictionem & dolorem inveni, siquidem Dii fortes terra contra nos elevati sunt, Lugdunensis scilicet Archiepiscopus & Abbas Cluniacensis,*

Ep. 168.

sis, qui in virtute sua & multitudine divitiarum suarum confidunt.

Sæcul. XII.
A.C. 1138.

Petrus vero Abbas Cluniacensis omnino causam Monachi sui, electi Episcopi Lingonensis, tuebatur, quod cognoscimus ex Epistola ad Papam data, in qua rogat, ut huic Ecclesiæ integram eligendi libertatem concedat, & paterno affectu recipiat Ducis Burgundiæ filium, qui tunc Romam, nunquam ante a se visam, proficiscebatur. Forte etiam id ipsum Ecclesiæ Lingonensis negotium suscepti itineris causa præcipua erat. Idem Abbas Cluniacensis, data etiam ad S. Bernardum epistola, affirmat, quæcunque de Monacho electo Episcopo Lingonensi ad ipsum delata fuissent, a calumniatoribus esse conficta, & in fine subdit: *I. ep. 29.*

Si forsan, ut nihil dissimulem, ideo vos Adversarios patitur, quod Monachi Cluniacenses a Cisterciensibus timeantur, tollamus suspicionem, & ab ipsa natura discamus, quod unusquisque sibi similem amet. Si ergo Monachus Ecclesiæ Lingonensis Cathedralam conscendat, monachos Cistercienses amabit ceterosque, & sic proprio commodo serviet. Cumque videvit Cistercienses a nobis amari, ab exemplo nostro recedere non audebit.

Appellatione ad Papam non obstante, cum ille Monachus, Episcopus Lingonensis, ab Archiepiscopo Lugdunensi

Sæcul. XII.
A.C. 1138.

- ordinatus fuisset, Episcopis Augustodunensi, & Matisconensi assistentibus, S. Bernardus multo vehementius declamavit, data ad Papam epistola, in qua dicit:
- ep. 166. *En lectulo recubantem plus cordis quam corporis dolor excruciat. Nec enim ullum malum temporale deploro, sed de Salute animæ meæ agitur. Num vultis, ut illi homini credam animam meam, qui perdidit suam? (*)* Tandem exoptatum effectum sortita est hæc S. Bernardi epistola; nam abrogata Monachi Cluniacensis electione, Ecclesiæ Cathedrali Lingonensi præfectus est Geofridus, S. Bernardi propinquus, monasterii Clarævalleusis Prior. Verum Rex ægre adduci potuit, ut ei Investituram concederet, quam priori Cluniacensi dederat; quare S. Bernardus Regi scripsit in hæc verba:
- ep. 170. *Si totus orbis adversum me conjuraret, & cogere vellet, ut quidquam adversus Regiam Majestatem moliver, ego tamen Deum timerem, & ordinatum ab eo Regem*

(*) Paulo superius in hac epistola dixerat S. Bernardus: *Rogo, ubi jus, ubi Lex, ubi Sacrorum auctoritas Canonum? ubi denique reverentia Majestatis? illa, illa quæ nulli negatur oppresso, soli mihi non profuit appellatio. Ubi nimirum imperabat aurum, judicabat argentum; Leges Canonesque silebant, locum ratio & æquitas non habebant.*

gem offendere non audeam. Sed nec me Sæcul. XII.
 latet, quam omni Christiano, quam meæ A.C. 1138.
 præcipue professioni mentiri contrarium
 sit. Veritatem dico, non mentior, quod
 Lingonis de Priore nostro factum est, præ-
 ter spem & voluntatem Episcoporum,
 meamque accidit; sed datur supremus Do-
 minus, qui suo arbitrio etiam adversas
 hominum voluntates ad id, quod vult, fa-
 ciendum compellit. Quomodo enim peri-
 culum, quod mihi ipsi timui, illi non me-
 tuissem, quem diligo tanquam me ipsum?
 at factum infectum fieri nequit. Et in
 hoc facto tibi nihil nocet, mihi autem mul-
 tum detrahatur. Mibi baculus imbecilli-
 tatis meæ sublatus est, mihi lumen oculo-
 rum meorum ereptum, mihi abscissum est
 brachium dexterum. Tum Regi Dei iram
 & vindictam comminatur, nisi Ecclesiis
 vacantibus Remensi & Lingonensi Pasto-
 res idoneos dari mature curaret. Hor-
 tatur, ne spem subditorum populorum
 optimam in auspiciis Regni sui conce-
 ptam falleret, & Electionem Geofridi
 tum proprii commodi causa, tum etiam
 ut Regionis securitati consulat, confir-
 maret. Neutiquam irrita fuit Bernardi
 exhortatio; nam Geofridus Sedem Lin-
 gonensem anno millesimo centesimo qua-
 dragesimo obtinebat. Quod ad Eccle-
 siam Remensem spectat, illa post obitum
 Rainaldi Archiepiscopi, decima tertia Chart. ap.
Perar. pag.
134.

Fff 4

Janua-

Sæcul. XII. Januarii anno millesimo centesimo trigesimo nono mortui, vacans demum post elapsos annos duos Episcopum accepit.

A. C. 1138.

§. XLIX.

Conradus III. Rex Romanorum.

Otto. Fris. VII. Chron. c. 22. Do dech. a. 1138. Chrenager. Sax. Id. In Germania, Lothario Imperatore fati functo, Comitia generalia Moguntiae celebranda ad Festum Pentecostes anno millesimo centesimo trigesimo octavo indicta fuerant; sed cum non nulli Principes timerent, ne Henricus Superbus Dux Bavariae, defuncti Imperatoris gener, solus in illo Conventu dominaretur, cum illa tempestate omnes Germaniae Principes potentia superaret, congregati Confluentiae, in Festo Cathedrae S. Petri, vigesima secunda Februarii, Regem Romanorum elegerunt Conradum, Ducem Sueviae, Henrici V. ex sorore nepotem. Hæc electio præsentem Theoduinum Episcopum Cardinalem, & Sacrae Sedis Legatum, peracta est, qui consensum Papæ, Romanorum, & omnium in Italia urbium accessurum esse promisit. Tum Neo electus Rex Conradus III. Aquisgranum delatus, in illa civitate in Dominica mediæ Quadragesimæ, die decima tertia Martii, ungitur a Cardinali Legato, Archiepiscopis Coloniensi & Trevirensi, aliisque Episcopis assistentibus. Nam Archiepiscopi Coloniensis quidem fuisset Regem coronare,